

Kteří se zle měli - uzdravil
(první část kázání M.J.Husa z Postilly české)

Mt 8,1-13

Dnešní čtení je pro upevnění a poučení. Popisuje div, které učinil náš Spasitel z veliké moci a veliké lásky.

Za Ježíšem šly mnozí lidé ve velikých zástupech. A to z různých důvodů. Někteří pro Jeho slavné činy o nichž se vědělo do daleka. Někteří kvůli náboženství. Někteří diváci, lační něco podivuhodného uvidět. Dále nemocní, aby byli uzdraveni. Hladoví, aby se najedli chleba, který pod Jeho rukama již několikrát vznikl. A také kněží a zákoníci, aby Ho mohli nacytat ve slovu nebo ve skutku. Tito všichni byli kolem Ježíše když malomocný přišel a prosil: „*Pane, chceš-li, můžeš mě uzdravit!*“

Z tohoto příběhu poznáváme, že není kdo by nás mohl zbavit malomocenství **duchovního**. Jedině Pán Bůh sám ve svém Synu. K němu se musíme utéci a před ním pokorit. Malomocenství v Písmu znamená nejen lepru, jako nemoc, ale smrtelný hřích. Slovo „malomocenství“ je obrazem stavu, ve kterém se může nacházet kdokoli z nás. V našem českém jazyce dobře pochopíme o co jde. Jde o člověka, který „*málo může*“ je *málo...mocný*. Myslí se naše duše. To ona, duše, je málo...mocná. Není schopná slyšet Boží hlas. Nerozliší dobro od zla. Slyší výklad Božího Slova a nechápe. Obrazům a příkladům nerozumí. Při kázání hned usíná. Ztratila bázeň před Bohem. Neví proč by měla chodit do shromáždění Božího lidu. Vystačí s modlitbami střelnými a neumí čekat na odpověď z Boží strany. Věci duchovní jí nic neřikají. Taková duše člověka je postižena duchovním malomocenstvím. Co platné člověku, když bude na těle velmi krásný a zdravý a na duši malomocný. Dnes čteme o tom, že může přijít ke Spasiteli Ježíši. Tak, jako ten nejmenovaný ubožák.

Říká: „Pane, chceš-li, můžeš mě uzdravit!“ On velmi moudře požádal o pomoc.

1. Když říká: „*Pane*“ vyznává Kristovo panství nade vším. Vyznává, že Ježíš je pánem nebe i země.
2. Když říká: „*chceš-li*“ vyznává aby se stala Jeho vůle - tedy Ježíšova vůle.
3. Když říká: „*můžeš mě uzdravit*“ opět vyznává svoji víru v Ježíšovu moc.

A tak tento malomocný vložil svoji naději do Ježíšovy moci. Velmi moudře položil i tak důležitou věc, jako je své zdraví do vůle Boží. V tom nám dal poučení, abychom za zdraví těla neprosili, kdyby nebylo Boží vůli a k našemu prospěchu, uzdravit nás.

Ježíš však vztáhl ruku a řekl: „Chci, buď čistý!“

On se dotkl malomocného! Jen si to představ. Co infekce? Co náboženské zákazy!

1. Za prvé Kristus ukazuje svoji pokoru, když se dotkl člověka, kterého si ostatní drželi od těla.
2. Za druhé ukazuje, že nás slyší, když říká „*chci!*“
3. A za třetí ukazuje svoji moc i lásku, když řekne a ono se to stane: „*buď čistý!*“

I naše malomocenství může být odstraněno!

Ale proč to ten uzdravený neměl nikde říkat?

To mně vždycky vrtalo hlavou. Hus má k tomu několikery výklad:

1. Ježíš dal příklad kazatelům, farářům a kněžím. Když udělají něco dobrého, ať nejsou pyšní a nechtějí, aby ten, komu něco dobrého udělali, o nich vyprávěl a chválil. K tomuto hříchu máme velmi blízko. Mít někde zapsané své jméno. Uslyšet o sobě chválu zpětně po mnoha dnech nebo letech. Takovým nám Pán Ježíš praví: „*Když své dobré skutky děláte tak, aby vás lidé viděli, máte již svoji odplatu. Ale, kdo chce mít poklad v nebi, ať slouží tak, aby jeho pravice nevěděla co, činí levice!*“
2. Druhá možnost, proč uzdravený o tom neměl nikde vykládat je ta, aby ti, kteří o tom uslyší nezačali závidět. Aby on sám - ten zdravý - aby se nevychloubal a neprobouzel hněv ve druhých
3. Třetí možnost je překrásná. Totiž, že tam, kde jsou skutky není třeba řeči.
4. A čtvrtá souvisí s místem na které uzdraveného poslal. Totiž nejprve za knězem. Také nádherný výklad... Jsou to právě faráři, co nejvíce potřebují vidět Boží moc a mocné Boží skutky, protože za ta léta, co jsou kazateli a knězi už zapoměli, že Bůh je všemohoucí.

Čím se Pán Ježíš lišil od tehdejších učitelů a náboženských vůdců? Samo Písmo nám odpovídá. „*Ježíš učil, jako ten, kdo má moc*“ a účinně jednal v problémech s nimiž za Ním lidé přicházeli...